

KARTA MODUŁU

I. OGÓLNE INFORMACJE O MODULE			
COLLEGIUM WITELONA UCZELNIA PAŃSTWOWA WYDZIAŁ NAUK SPOŁECZNYCH I HUMANISTYCZNYCH			
Kierunek studiów:		Psychologia	
Poziom studiów:		jednolite studia magisterskie	
Profil studiów:		praktyczny	
Forma studiów:		stacjonarne	
Nazwa modułu:		Interwencja kryzysowa	
Rodzaj modułu:		obowiązkowy	
Język wykładowy:		Język polski	
Rok studiów:	2	Formy prowadzenia zajęć wraz z liczbą godzin dydaktycznych:	
Semestr:	4	Wykłady	Ćwiczenia
Liczba punktów ECTS ogółem:	5	30	30
Forma zaliczenia:		Zaliczenie z oceną	
Wymagania wstępne:		Wiedza z zakresu wprowadzenia do psychologii.	
II. CELE KSZTAŁCENIA			
Cele kształcenia:			
Cel 1: Zaznajomienie studentów z wiedzą i umiejętnościami związanymi z interwencją kryzysową oraz zasadami udzielania pomocy psychologicznej.			
Cel 2: Zdobyć praktycznych umiejętności w doborze odpowiednich interwencji psychologicznych oraz umiejętność przeprowadzania interwencji kryzysowej w różnych rodzajach kryzysu.			
III. EFEKTY UCZENIA SIĘ WRAZ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKOWYCH ORAZ METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW			
Efekt	Student, który zaliczył moduł w zakresie:		Odniesienie do efektów kierunkowych
wiedzy:			
W01	rozpoznaje podstawową terminologię i pojęcia charakterystyczne dla interwencji kryzysowej. Określa kluczowe zasady udzielania pomocy psychologicznej w różnych rodzajach kryzysu.		K3PS_W03
W02	potrafi w sytuacji interwencji psychologicznej w praktyczny sposób zastosować wcześniej poznane teorie osobowości, mechanizmów zaburzeń psychicznych oraz zaburzeń zachowania. Rozumienie koncepcji zdrowia i choroby pozwala wskazać odpowiedni sposób interwencji w sytuacji kryzysowej: interwencja kryzysowa, pomoc psychologiczna, psychoterapia, konsultacja specjalistyczna.		K3PS_W16 K3PS_W19 K3PS_W20
umiejętności:			
U01	potrafi przeprowadzić rozmowę z osobą w sytuacji kryzysowej. Posiada umiejętność oszacowania adekwatnej metody udzielenia pomocy oraz zaplanowania działań interwencji kryzysowej, w tym współpracy ze specjalistami w innych dziedzinach i osobami spoza grona specjalistów. Student potrafi zastosować praktyczne umiejętności dopasowania metod do problemu w dokonaniu interwencji kryzysowej.		K3PS_U06 K3PS_U26
kompetencji społecznych:			
K01	potrafi określić własne kompetencje, czuje się odpowiedzialny za podejmowane decyzje oraz dokonuje przewidywań konsekwencji podejmowanych działań. Rozumie, iż udzielanie skutecznej interwencji kryzysowej wymaga wykazania się rozważą i ostrożnością oraz zapewnienia bezpieczeństwa sobie i klientom.		K3PS_K10 K3PS_K15

IV. TREŚCI PROGRAMOWE		
Treści programowe		
Wykłady:		
Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
W1	Teoria i konceptualizacja kryzysu psychologicznego.	2
W2	Założenia i elementy charakterystyczne interwencji kryzysowej.	2
W3	Przebieg i etapy interwencji kryzysowej.	2
W4	Uniwersalne strategie oddziaływania w interwencji kryzysowej.	2
W5	Podstawowe umiejętności prowadzenia interwencji kryzysowej.	2
W6	Interwencja wobec osób przeżywających krytyczną utratę zdrowia bądź utratę osób bliskich.	2
W7	Specyfika interwencji w chorobie alkoholowej.	2
W8	Kryzys w sytuacji zagrożenia życia.	2
W9	Interwencja kryzysowa w przypadku przemocy fizycznej.	2
W10	Interwencja kryzysowa wobec ofiary gwałtu.	2
W11	Działania interwencyjne wobec ofiar kataklizmów.	2
W12	Psycholog społeczny i pomoc w radzeniu sobie z kryzysem w sporcie.	2
W13	Cechy wspólne różnych form interwencji kryzysowych.	2
W14	Interwencja kryzysowa w kontekście społecznym.	2
W15	Wybrane problemy interwencji kryzysowej.	2
Ćwiczenia:		
Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
ĆW1	Charakterystyka i obszary kryzysów psychologicznych.	2
ĆW2	Cechy charakterystyczne osób prowadzących interwencję kryzysową. Motywacja interweniującego, postawy wobec klienta.	2
ĆW3	Ocena potrzeb i diagnoza kryzysu. Modele interwencji kryzysowej.	2
ĆW4	Sześćoetapowy model interwencji kryzysowej.	2
ĆW5	Interwencja kryzysowa w kryzysie zagrożenia życia.	2
ĆW6	Kryzysy emocjonalne powiązane z przemocą seksualną.	2
ĆW7	Interwencja kryzysowa wobec ofiar przemocy.	2
ĆW8	Interwencja kryzysowa w sytuacji straty osobistej, śmierci, żałoby.	2
ĆW9	Kryzys w przypadku zespołu stresu pourazowego. Interwencja w chorobie alkoholowej.	2
ĆW10	Interwencja w sytuacji katastroficznej. Kryzysy w czasie wojny.	2
ĆW11	Reakcja dzieci na kryzys. Kryzysy rozwojowe.	2
ĆW12	Wypalenie zawodowe. Interwencja wobec pracowników służb społecznych i interwencji kryzysowej.	2
ĆW13	Wsparcie społeczne jako podstawa oddziaływania interwencyjnego.	2
ĆW14-15	Prezentacja projektów zaliczeniowych studentów. Podsumowanie zajęć.	4
V. METODY KSZTAŁCENIA, NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE		

- 1. Metody kształcenia:** wykład informacyjny, praca w grupach, dyskusja, analiza przypadku.
- 2. Narzędzia (środki) dydaktyczne:** prezentacje multimedialne, rzutnik multimedialny, komputer, filmy, tablica suchościeralna, platforma Google Workspace, wybrane fragmenty literatury źródłowej.

VI. FORMA I KRYTERIA ZALICZENIA MODUŁU

1. Sposób zaliczenia:

- zaliczenie z oceną

2. Formy zaliczenia:

Forma zaliczenia modułu. Kryteria oceny formującej:

Kryteria oceny formującej wykład:

1). Pisemny test wiedzy – kryteria oceny:

51% - 60% - ocena dostateczna,
61% - 70% - ocena dostateczna plus,
71% - 80% - ocena dobra,
81% - 90% - ocena dobra plus,
91% - 100% - ocena bardzo dobra.

Kryteria oceny formującej ćwiczenia:

2) Ustny sprawdzian wiedzy – kryteria oceny:

Ustny sprawdzian wiedzy z ćwiczeń. Maksymalna liczba punktów do zdobycia: 20 punktów.

3) Prezentacja wybranego materiału (zadanie praktyczne) – kryteria oceny:

Przygotowanie w grupie (2 osoby) prezentacji przedstawiającej zagadnienie. Maksymalna liczba punktów do zdobycia: 20 punktów.

0-5 punktów – przygotowanie i zaprezentowanie na forum prezentacji.

5-10 punktów – przygotowanie i zaprezentowanie na forum prezentacji oraz znajomość literatury źródłowej.

10-15 punktów – przygotowanie i zaprezentowanie na forum prezentacji oraz znajomość literatury źródłowej, umiejętność analizy i wykorzystania treści źródłowych.

15-20 punktów – przygotowanie i zaprezentowanie na forum prezentacji oraz znajomość literatury źródłowej, umiejętność analizy i wykorzystania treści źródłowych, poprawność wnioskowania na podstawie treści źródłowych.

4) Obserwacja i ocena aktywności oraz postawy studenta – kryteria oceny:

Student może otrzymać maksymalnie 1 punkt za: realizację zadań przygotowanych w ramach ćwiczeń, zaangażowanie w pracę grupową, aktywność w trakcie ćwiczeń i prowadzenia merytorycznej dyskusji podczas pojedynczych zajęć. Maksymalna liczba punktów do zdobycia: 10 punktów.

Kryteria oceny podsumowującej ćwiczenia:

Maksymalna suma punktów do uzyskania z ćwiczeń: 50 punktów. Zdobyta liczba punktów jest przeliczana na wartości procentowe (1 punkt = 2%), ocena powstaje na podstawie następujących kryteriów oceny:

51% - 60% - ocena dostateczna,
61% - 70% - ocena dostateczna plus,
71% - 80% - ocena dobra,
81% - 90% - ocena dobra plus,
91% - 100% - ocena bardzo dobra.

Kryteria oceny podsumowującej moduł:

- średnia ocen formujących.

VII. BILANS PUNKTÓW ECTS - NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta
Liczba godzin realizowanych przy bezpośrednim udziale nauczyciela (godziny kontaktowe)	60
Udział w wykładach	30
Udział w ćwiczeniach	30
Samodzielna praca studenta (godziny niekontaktowe)	65
Przygotowanie do wykładu	5
Przygotowanie do ćwiczeń	15

Przygotowanie zadania praktycznego	20
Przygotowanie do egzaminu	25
Łączna liczba godzin	125
Punkty ECTS za moduł	5

VIII. ZALECANA LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. James R.K., Gilliland B.E. Strategie interwencji kryzysowej. Wydawnictwo Edukacyjne Parpamediat. 2005
2. Greenstone J.L., Leviton S.C. Interwencja kryzysowa. GWP 2004
3. Kubacka- Jasiecka D. Interwencja kryzysowa; pomoc w kryzysach psychologicznych. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne. 2010

Literatura uzupełniająca:

1. Badura-Madej W. Przemoc w rodzinie. Interwencja kryzysowa i psychoterapia. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 2000
2. Sęk H. Wypalenie zawodowe. Przyczyny i zapobieganie. Wydawnictwo Naukowe PWN. 2006.
3. Seligman Martin E.P., Walker Elaine F., Rosenhan David L. Psychopatologia, Wyd. Zysk i S-ka, Poznań 2003.
4. Yalom I. Psychoterapia grupowa; teoria i praktyka. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 2006.